

ZGODBE IZ KAMRE

Hotel Pošta pred letom 1941

»Kje so tiste gostilne, ki so včasih bile ...«

Hotel Pošta je stal tam, kjer je danes Celeiapark

V Aškerčevi ulici je na kasnejši lokaciji hotela že v šestdesetih letih 19. stoletja delovala majhna gostilna Pri labodu. Jurij Strauss je začel graditi hotel, ki ga je končal leta 1892, tako da je obstoječi stavbi dozidal še eno dvonadstropno krilo. V hotelu je v letih od 1882 do 1897 delovala Celjska narodna čitalnica (kasneje se je preselila v Narodni dom), ki je v nekaj najetih sobah prirejala čitalniške večere, gledališke predstave in koncerte.

Leta 1901 sta hotel kupila Jožef in Terezija Rebeušek, ga obnovila in zaradi bližine pošte preimenovala v Hotel Pošta. Hotel je imel lastno klavnico s hladilnico, ki so jo uporabljali tudi za hlajenje pijač; hranili so zlasti vina s Ptujca, iz Maribora, Posavja in z Bizeljskega. Meso in mesne izdelke so izvažali celo v tujino, predvsem v Italijo. Slovili so po dobri kuhinji, saj so na kuharskih tekmovanjih na Dunaju in v Parizu leta 1912 prejeli zlato in bronasto priznanje. Leta 1928, ko je hotel vodil Franc Rebeušek, je bilo gostom na voljo 35 sob s 45 posteljami. V hotelu so prenočevali predvsem trgovski potniki, lesni trgovci, trgovci s hmeljem, ki so prihajali iz vse Evrope, poleti pa tudi številni

turisti. Od leta 1935 je hotel vodila Marija Rebeušek, ga leta 1938 ponovno preuredila in posodobila. Dozidala je novo kuhinjo, teraso, nekaj sob, zaklonske za goste in preuredila hleve v avtomobilske garaže. Hotelsko restavracijo so obiskovali tudi številni dnevni gostje, ki so prihajali na malice in kosila.

Po letu 1941 so se za hotel začeli slabi časi; najprej ga je zasedla nemška, nato letu 1945 jugoslovanska vojska. Marca 1948 je bil nacionaliziran in družina Rebeušek se je morala izseliti. Gostinska dejavnost je začela propadati in danes niti stavba nasproti pošte v Aškerčevi ulici, kjer je hotel deloval, ne stoji več. Obvoznica, ki naj bi staro mestno jedro obšla in prevzela glavno breme prometa proti jugu, v zadnjih desetletjih preteklega stoletja ni bila zgrajena. Naraščajoča reka

prometa se je zato stekala skozi Aškerčevo ulico, ki je na ta način izgubila nekdanji intimni značaj mestnega jedra. Zgradbe, med njimi tudi nekdanji Hotel Pošta, so začele zaradi izpuhov in vibracij pospešeno propadati. Konec preteklega stoletja so predel med cesto in progo v celoti podrli in tam zgradili poslovni kompleks z garažno hišo; novembra leta 2003 so ga predali namenu z imenom Celeiapark.

Naslednji teden bomo nekaj besed namenili Nemški hiši – Hotelu Union oziroma Celjskemu domu.

Več o digitalni zbirki in drugih domoznanskih zgodbah, ki jih pripravlja Osrednja knjižnica Celje v sodelovanju s partnerji, si lahko preberete na spletnem naslovu www.kamra.si.

Poslovni kompleks Celeiapark (banka in davčni urad) na prostoru nekdanjega Hotela Pošta

Erotika bolj v duhu kot na očeh

V Galeriji Račka razstavljata Celjana Tomaž Milač in Matej Čepin

V galeriji Račka v Celju je od ponedeljka na ogled razstava mladih domačih umetnikov – Mateja Čepina in Tomaža Milača.

Čepin razstavlja serijo zanj nekoliko nenavadnih, novih slik. V značilne krajine je umestil nove like in jim, bolj skrito kot odkrito, vdihnil še nekaj erotike. Svoj del razstave dopolnjuje z inštalacijo značilnih nenavadnih lutk – možakov – ki tokrat »bežita« iz galerije skozi zaprta vrata oziroma se, kot da ju je sram, obračata proč od razstavljenih del – v steno. Čepin o svo-

jih delih nerad govori, še zlasti v prisotnosti slik, ki imajo nanj nekaj magičen učinek. A vendar v seriji krajin, ki so zanj značilno temačne in skrivnostne. »Trenutno se ukvarjam s skritimi temačnimi platni našega vsakdana. Prepleti sanj, realnega, psihičnega, vse pa je prežeto s skrito, a tudi z bolj odkrito erotiko,« pravi o seriji novih del Matej Čepin.

Milač se na drugi strani v svojem projektu V očesu opazovalca prvič loteva fotografije, z njo pa se, kot v odprtem performansu,

Tomaž Milač v Rački razstavlja na »city lightih«, ki so v bistvu velika slikarska platna.

sklicuje na Modri žamet kulturnega režiserja Davida Lyncha in istoimensko pesem Roya Orbisona. Tudi v zanj novem mediju – fotografiji – ostaja zvest prvotnemu mediju – slikarstvu. Njegovi »city lighti« so pravzaprav velika platna. Fotografirani model je postavljen v okolje njegovega ateljeja, ki je za vsako od fotografij posebej in na novo poslikan. Tako dekline na sliki zgolj dopolnjuje slikarsko pripoved. Milač pravi, da je prvič dobil priložnost za razstavo v erotični galeriji. »Ob vsakem novem projektu te »matra firbec«, kaj bi naredil. Posegel sem po fotografiji, ki ni klasična. Posebnost je tudi razrezana fotografija, ki jo vidiš z dveh strani pod določenim kotom povsem drugače, dodal sem še klasično platno. Za vsako fotografijo sem naredil novo sceno, poskrbel za drugačno svetlobo, uporabil drugačne materiale. Izkušnja je zanimiva, a ostajam zvest platnu, čeprav se nočem zapirati v nobene okvirje. Privlači me tudi film ..., a to je zaenkrat še zelo v oblakih,« je povedal Milač.

Izvrstna razstava je morda manj erotična, kot smo jih vajeni v Rački, zanesljivo pa je brez elementov pornografije. Izvrstna likovna dela obeh mladih umetnikov iz Celja bodo v Rački na ogled do konca meseca.

BRANKO STAMEJČIČ
Foto: GrupA

Matej Čepin nove erotične motive umešča v svoje skrivnostne krajine.

Končal se je še zadnji razpis

Z zaključkom 16. Mednarodnega razpisa revije Likovni svet in Galerije likovnih del mladih Celje za likovna dela avtorjev do 20 let na temo Etno oblačila in folklorja mojega naroda se od enega od desetih največjih razpisov za likovna dela mladih od te dejavnosti poslavlja Mihailo Lišanin. Razpis namreč prevzema zavod Celeia.

Na tokratni razpis, ki je nadgradnja prejšnjega, namenje-

nega mlajšim ustvarjalcem, je prispelo več kot osem tisoč del iz 35 držav z vseh kontinentov. Strokovna žirija je določila po tri najboljša likovna dela, ki si delijo prvo mesto, in še po 60 do 100 likovnih del za priznanja, ki delijo drugo mesto v vsaki starostni skupini. Med prvona-grajenci je v kategoriji avtorjev od 15 do 20 let tudi Koprčanka Valentina Stanković. Priznanja bodo slavnostno podelili ob odprtju razstave, ki bo letošnje

pomlad, njen častni pokrovitelj pa je predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk.

Še pred objavo uradnih rezultatov je organizator prejel številna povabila za predstavitev nagrajenih likovnih del na razstavah po svetu, kar dodatno potrjuje zgrajeni sloves in kakovost mednarodnih razpisov za likovno ustvarjalnost mladih, ki jih je v minulih 16. letih izpeljal Mihailo Lišanin.

BS